

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 29. června 2004

ve věci C-486/01 P: **Front national** proti Evropskému parlamentu ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Prohlášení o vytvoření skupiny ve smyslu čl. 29 odst. 1 jednacího řádu Evropského parlamentu — Nedostatek politické spřízněnosti — Retroaktivní rozpuštění skupiny TDI — Vzájemný opravný prostředek — Výklad čtvrtého pododstavce článku 230 ES — Pojem rozhodnutí týkajícího se „bezprostředně a osobně“ fyzické nebo právnické osoby — Nepřípustnost žaloby podané národní politickou stranou)

(2004/C 217/01)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci 486/01 P, **Front national**, se sídlem v Saint-Cloud (Francie) (avocats: F. Wagner a V. de Poulpique de Brescanvel), jejímž předmětem je opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (třetí rozšířený senát) ze dne 2. října 2001, *Martinez a další v. Parlament* (T-222/99, T-327/99 a T-329/99, Recueil, s. II-2823), a směřující ke zrušení uvedeného rozsudku, přičemž druhým účastníkem řízení je Evropský parlament (zmocněnci: G. Garzón Clariana, J. Schoo a H. Krück), žalovaný v prvním stupni, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans (zpravodaj), A. Rosas, J.-P. Puissechet a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátů, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr a R. Silva de Lapuerta, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajemník: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 29. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 2. října 2001, *Martinez v. Parlament* (T-222/99, T-327/99 a T-329/99) se zrušuje v rozsahu, v němž žalobu **Front national** prohlašuje za přípustnou (věc T-327/99).

2) Žaloba **Front national** směřující ke zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. září 1999, které se týká výkladu článku

29 odstavce 1 jeho jednacího řádu a jímž byla se zpětným účinkem rozpuštěna „Technická skupina nezávislých poslanců (TDI) – Smíšená skupina“, se odmítá jako nepřipustná.

3) Není proto již třeba rozhodnout o opravném prostředku podaném **Front national** proti rozsudku uvedenému v bodu 1 tohoto výroku.

4) **Front national** se ukládá náhrada nákladů vynaložených Evropským parlamentem jak v rámci této věci tak i v rámci řízení o předběžném opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 84, 6.4.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 8. července 2004

ve spojených věcech C-502/01 a C-31/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce **Sozialgericht Hannover a Sozialgericht Aachen): Silke Gaumain-Cerri proti Kaufmännische Krankenkasse-Pflegekasse a Maria Barth proti Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz** ⁽¹⁾)

(Sociální zabezpečení — Volný pohyb pracovníků — Smlouva o ES — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Dávky určené k pokrytí rizika odkázanosti na péči třetího — Platba příspěvků na starobní pojištění třetí osoby poskytující péči osobě odkázané na její péči v rámci pojištění pro případ odkázanosti)

(2004/C 217/02)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve spojených věcech C-502/01 a C-31/02, jejichž předmětem je žádost **Sozialgericht Hannover** (Německo) (C-502/01) a

Sozialgericht Aachen (Německo) (C-31/02) zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání ve sporech probíhajících před těmito soudy mezi Silkou Gaumain-Cerri a Kaufmännische Krankenkasse-Pflegekasse a mezi Marií Barth a Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu ustanovení Smlouvy o ES a sekundárního práva týkajících se volného pohybu občanů Unie, a zejména nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 28, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissechet (zpravodaj) a R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: R. Grass, vydal dne 8. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(pléna)

ze dne 29. června 2004

ve věci **C-110/02: Komise Evropských společenství proti Radě Evropské unie** ⁽¹⁾

(Podpora portugalské vlády chovatelům prasat — Podpora mající umožnit vrácení podpor, které byly prohlášeny za neslučitelné se společným trhem — Rozhodnutí Rady, které prohlašuje takovou podporu za slučitelnou se společným trhem — Protiprávnost — Čl. 88 odst. 2 třetí pododstavce ES)

(2004/C 217/03)

(Jednací jazyk: francouzština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

1. Plnění, jako je platba subjektem poskytujícím pojištění pro případ odkázanosti příspěvků na starobní pojištění třetí osoby poskytující domácí péči osobě odkázané na její péči za podmínek věcí v hlavních řízeních, je dávkou v nemoci ve prospěch osoby odkázané na péči třetího podléhající nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996.
2. Pokud jde o dávky, jako jsou dávky německého pojištění pro případ odkázanosti vyplácené za podmínek věcí v hlavních řízeních pojištěnci, který má bydliště na území příslušného státu, nebo osobě, která má bydliště na území jiného členského státu a na kterou se vztahuje toto pojištění jakožto na rodinného příslušníka pracovníka, brání Smlouva, a zejména článek 17 ES, jakož i nařízení č. 1408/71 ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením č. 118/97, tomu, aby platba příspěvků na starobní pojištění příslušníka jednoho členského státu, který má úlohu třetí osoby poskytující péči příjemci těchto dávek, byla odmítnuta příslušnou institucí z důvodu, že tato třetí osoba nebo zmíněný příjemce má bydliště v jiném členském státě, než je příslušný stát.

Ve věci C-110/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: F. Santaolalla Gadea, D. Triantafyllou a V. Di Bucci) proti Radě Evropské unie (zmocněnci: J. Carbery a F. Florindo Gijón), podporované Portugalskou republikou (zmocněnci: L. Fernandes a I. Palma) a Francouzskou republikou (zmocněnci: G. De Bergues a F. Million), jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí Rady 2002/114/ES ze dne 21. ledna 2002 o povolení poskytnutí podpory portugalskou vládou portugalským chovatelům prasat, kteří byli příjemci opatření poskytnutých v roce 1994 a 1998 (Úř. věst. L 43, s. 18), Soudní dvůr (plénum), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissechet a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátů, A. La Pergola a R. Schintgen, F. Macken a N. Colneric, S. von Bahr a K. Lenaerts (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, tajemník: R. Grass, vydal dne 29. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rozhodnutí Rady 2002/114/ES ze dne 21. ledna 2002 o povolení udělení podpory portugalskou vládou portugalským chovatelům prasat, kteří byli příjemci opatření poskytnutých v roce 1994 a 1998, se zrušuje.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Portugalská republika a Francouzská republika ponесou své náklady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 84, 6.4.2002,
Úř. věst. C 109, 4.5.2002.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 131, 1.6.2002.